

Vojenství u nás a v cizině.

Major František Ptašínský:

Sovětský názor na budoucí války.

Sovětský názor na budoucí válku liší se dosti značně od názoru ostatních států hlavně tím, že je v něm kladen velký důraz na důležitý nový bojový prostředek, jímž je politická propaganda.

Bylo by ovšem pošetilostí tvzení, že ostatní státy politickou stránku války zanedbávají. I ony mají své politické cíle, které budou chtít v budoucí válce uskutečnit. Skrývají však tyto cíle pod různými jinými hesly, vyhýbajíce se až příliš úzkostlivě všemu, co by jen trochu mělo nádech politiky.

Naproti tomu sověty nepokrytě vyhláší svůj politický program. Armáda je pro ně nástrojem všech ozbrojených sil státu, prostředkem státní moci, diktatury proletariátu, k uskutečnění politiky pracující třídy k zabezpečení vítězství v třídním boji.

K uskutečnění tohoto programu je ovšem nezbytně nutná politická a třídní příprava celé ruské armády.

Rudá armáda jako nástroj proletářské diktatury musí mít též veřejně třídní charakter.

Co se strategie týká, přiznává sovětská vláda jediným kritériem pro všeobecnou analýsu a porozumění války marxismus a leninismus. To znamená metodou historického materialismu ocenití položení vlastní a ostatních „buržoasních“ států a podle toho činití vývody.

Nositel celého naučného metody analýsy války je proletariát. Pod tímto zorným úhlem přistupují sověty k rozboru budoucích válek s jejich politickými a sociálně ekonomickými zvláštnostmi.

To znamená zabývat se skutečností těchto jevů, jejich tendencí rozvinutí, zabývat se vzájemným vztahem třídních sil, odkrývat uvědomělé třídní názory, úmysly a přípravy buržoasie a j., aby mohla býti země co nejlépe připravena k budoucím srážkám.

Hlavní a nejnadějnější politickou basí bojeschopnosti rudé armády musí tedy býti pevný svaz dělníků a pracujících rolníků proti všem vykořisťovatelům (Lenin).

Může se směle předpokládati, že budoucí válka zastane zemi již v konsolidovanějších poměrech, jimiž se všestranně upevní svaz a tím i bojeschopnost rudé armády.

Již dnes je rudá armáda na tom daleko lépe, než byla za občanské války. Dnes již má pevnou organizaci a její síly jsou dobře vycvičeny, takže bude lehce možno v čas potřeby mobilisovati celou zemi k válce.

Má též svůj velitelský aparát, který chyběl za revoluce, jenž vyrostl a srostl již se sovětským systémem a je úplně oddaný diktatuře proletariátu.

Má konečně i celý štáb politických pracovníků, speciálně důkladně vzdělaných, kteří budou moci politicky vésti masy.

Politická posice sovětů se zlepšila ještě tím, že nyní pracující třídy ostatních států již vědí, že bojují nejen za sebe, ale i za všechny světový proletariát, a dívají se na ně jako na první a jediný stát, budující socialismus.

V budoucích válkách bude tedy podle názoru sovětů proletariát ostatních národů jejich přirozeným spojencem a pomocníkem a hlavně komunistické a jiné revoluční organizace, sekce komunistické internacionály, internacionály mládeže a j., budou působiti svým vlivem jak v armádách bojujících proti SSSR., tak i v neutrálních státech.

Čím více bude desorganisován kapitalismus, čím ostřejší bude třídní boj, tím slabší bude buržoasní armáda.

Všeobecnými zvláštnostmi budoucích válek budou hromadné mnohomilionové lidské masy, které se aktivně zúčastní vojny, a pak obrovské využití technických prostředků. A to přivádí k otázce vzájemného vztahu fronty a zápolí. Boje se musí zúčastniti celá země.

„Poněvadž však vývoj technických prostředků jde rychlým krokem kupředu, je skoro nebezpečné, věnovati kolosální finanční výdaje na přípravu mobilizačních zásob. Centrum tíže se přenáší na přiměřenou organizaci průmyslu a vůbec na všechno hospodářství státu“ (Frunze „Na nových cestách“).

Pro buržoasní státy bude míti ohromnou důležitost, aby udržely „mír“ se svými dělníky, na nichž závisí technické zásobování armády.

Sovětská strategie počítá též s možností rozpoutání občanské války v týle protivníka, což by automaticky zkrátilo válku. Čím ostřejší bude třídní boj v nepřátelském státě, tím bude větší naděje na úspěch.

Bude tedy nutno nejen využití každé příležitosti k bleskovým úderům, ale býti připraven i na dlouhý a úporný boj — to je strategie sovětů.

Válka, kterou povedou sověty, bude tedy míti vždy jen jediný cíl: život anebo smrt jednoho ze sociálních systémů.

Válka, kterou povedou sověty, bude vždy válkou třídní, ať to bude proti komukoliv.

Válka pak, kterou povede buržoasie, bude vždy válkou imperialistickou, nezávisle na heslech.

To znamená, že v každém případě, ať tomu pracující třída ostatních národů rozumí nebo ne, budou sověty ochraňovati svým bojem úkoly pracující třídy a válka zůstane vždy, ať tomu jejich sedláci rozumějí nebo ne, revolučně třídní (Blumental „Politická práce za války“).

Sověty míní, že krise všeevropského kapitalismu musí nastati, neboť národy východu: Čína, Indie a j., uhnětené kapitalismem, budou se snažiti o osamostatnění a tím již budou vždy na straně sovětů.

„Výsledek boje je možno předvídati. Tím, že Rusko, Indie, Čína a j. představují obrovskou většinu obyvatelstva a tato většina se neobyčejně rychle v posledních letech vtáhla do boje za své osvobození, nemůže býti ani stínu pochybnosti o tom, jaké bude

konečné řešení světového boje. V tom smyslu je konečné vítězství socialismu úplně a absolutně zajištěno.“ (Lenin „Raději méně, ale lépe“.)

Linie dosavadní taktiky sovětů pro nejbližší periodu musí být obranné. Chtějí vyčkávati, připravovati síly, až se dočkají okamžiku, kdy povstání národů východu a proletářské hnutí zemí západních vytvoří nový, pro ně příhodný okamžik. (Frunze „Na nových cestách“.)

Generální linie nynější vojenské politiky sovětů je tedy udržení míru, politika obrany, jdoucí ruku v ruce s nutností ochrany dělnicko-selského svazu, jeho vybudování a upevnění.

K tomu je však potřeba, aby se zlepšilo organizačně metodické řízení politické práce, aby mohla být zabezpečena správná politická linie, jež bude v masách podporována zručnými a spolehlivými politickými pracovníky a politickým aparátem.

Cílem rudé armády bude zvítěziti. A k tomu cíli jsou dobré všechny politické prostředky. Z celého tohoto sovětského názoru je zřejmo, jak velikou důležitost klade rudá armáda na nový bojový prostředek, jímž je politická propaganda. Budě-li význam této nové bojové složky v sousedních armádách zanedbáván, přinese možná tento nový bojový prostředek v příští válce veliká překvapení.

—t:

Mechanisovaná vojska Spojených států severoamerických.

„Schweizerische Monatsschrift für Offiziere aller Waffen“ v čís. 11 z r. 1932 podává podle amerických pramenů přehled mechanisovaných vojsk, jež byla v listopadu 1931 soustředěna v posádce Fort Enslis k účelům zkušebním. Velí jim plukovník D. Van Voerhis. Skládala se ze štábu, z oddílů obrněných vozů, z polního dělostřelectva, z roty bojové vozby, z roty kulometné, z oddílů obrany proti letadlům, z ženijní roty, ze spojovacího oddílu, z chemického oddílu, ze dvou oddílů zásobovacích a z 1 pomocné roty (dílny a doprava), celkem z 36 důstojníků a 641 mužů.

Podle dosavadních zkušeností je prakticky možný denní výkon valného voje 75 mil (120 km), v průzkumu pak 200 mil (320 km). Nejsou dosud skončeny pokusy o nejvhodnější vzor vozidla, o rychlosti pochodu silničního i přespolního a o různých taktických otázkách. Zatím se považuje lehký tank za hlavní zbraň, a přední úlohou ostatních složek jest pomáhati mu. Obtíže působí spojení a zásobování, jakož i lehká zranitelnost leteckými útoky.

Složení jednotek, jejich výzbroj a výstroj se posuzuje podle zkušeností. Pro vyzkoušení byly zvoleny původně rozličné typy vozidel. Personál byl vybrán jednotlivě nebo po oddílech z příslušných speciálních vojsk.

V dubnu 1931 bylo složení sboru toto:

Oddíl obrněných vozů: 1 obrněný radiový vůz; 1 přespolní auto Ford, 1 motorové kolo u štábu; 4 čtyři, každá s jiným materiálem, a to: 1. 2 lehké obrněné vozy (Chevrolet, Plymouth); 2. 3 lehké Whippet; 3. 2 střední obrněné vozy La Salle; 4. 3 střední obrněné vozy Franklin. Lehké obrněné vozy mají pancéř asi 1,5 mm, rychlost asi 50 mil (80 km) za hodinu a po 1 kulometu, ráže 30; střední obrněné vozy mají pancéř 6 mm a po 1 kulometu, ráže 50, rychlost o něco vyšší než 50 mil (dostupuje prý až 70 mil).

Baterie polního dělostřelectva, 5 důstojníků, 127 mužů, má 2 kanony ráže 75 mm a 1 houfnici ráže 75 mm, vesměs na pásovém motorovém podvozku a 4 kanony ráže 75 mm (francouzského vzoru) s pásovým traktorem. Tato baterie může být částečně i naložena na nákladní vozy.

Rota bojové vozby, 5 důstojníků a 88 mužů, má 22 tanků, a to 2 radiové vozy, 3 lehké tanky Tiel a 17/6t bojových vozů dvou rozličných vzorů 1917, modernisovaných. Pro pochodovou dopravu je přiděleno 12 nákladních vozů rychlosti 33 mil

(53 km) za hodinu. Organisovány jsou jen 3 bojové čety, každá o 3 bojových vozech, kdežto zbývající tanky jsou určeny k účelům cvičným a zkušebním. Tanky Tiel mají po 1 kulometu (4200 ran) a 1 kanonu, ráže 37 mm (238 ran) a rychlost až 21 mil (33 km) za hodinu; tanky vz. 1917 mají po 1 kulometu nebo 1 kanonu, ráže 37 mm, nejvyšší rychlost 8 mil (12'8 km) za hodinu. Hrubá váha je $7\frac{1}{2}$ — $8\frac{1}{2}$ t.

Kulometná rota, 3 důstojníci, 79 mužů ve 3 četách má po 3 kulometech (a 3 záložní kulometry). Vždy 1 kulomet s 9 muži na šestikolém přespolečném voze Chevrolet, z toho 1 velitel, 4 muži obsluha kulometu (vyzbrojení pistolí ráže 45), 2 muži zajištění (vyzbrojení karabinou), 1 řidič vozu a 1 jeho pomocník. Pět nákladních vozů dopravuje zavazadla, zálohy a střelivo. Tři osobní přespolečné vozy jsou určeny k výzvědným jízdám.

Pomýšlí se na užití kulometů za bojovou vozbu nebo jinými obrněnými jednotkami buď k obsazení a udržení důležitých bodů anebo k obraně dobytého úseku. Postup co možná nejdále na vozech, do palebného postavení pak na dvoukolkách s gumovými obručemi.

Oddíl obrany proti letadlům, 1 důstojník, 19 mužů, vyzbrojený 2 kulometry ráže 50, upevněnými vždy na 1 nákladním voze a 1 dvojitém kulometem ráže 30 rovněž na nákladním voze. Elevace možná do 87°. Dostřel na 7500 m, za účinný se považuje jen přes 1200 m. Kromě řidiče a jeho pomocníka má každý vůz posádku 5 mužů, z toho 1 střelec, ostatní jako pozorovatelé a pomocníci střelce. Zvláštní ochranný štít, kryjící střelce proti plynu a kouři.

Zenijní rota, 3 důst., 90 mužů, má 7/2t nákladních vozů, vůz pro nemocné, kuchyňský nákladní vůz, přespolečný auto Ford, 3/4t nákladní vozy a motorové kolo. Výzbroj zvláště s mostní soupravou a pro úpravu cest, poněvadž mechanisované vojsko musí užívat nejen hlavních silnic, ale i postranních cest, aby se vyvarovalo nebezpečných mezer.

Spojovací oddíl se teprv sestavuje. Obstarává telefonní nebo radiový styk s podřízenými i nadřízenými místy, dodá jezdce na motorových kolech a signalisty.

Chemický oddíl, 1 důstojník, 15 mužů, má jeden 4'2 palcový (10'5 cm) mozdíř, upevněný na lehkém tankovém podvozku a jeden dopravní vůz. Jeho hlavním úkolem je zastíratí postup tanků a, třeba-li zaslepití zbraně proti tankům dymnými střelami. Může však býti užito i plynových a obyčejných výbušných granátů. Dostřel 600—2400 m.

Zásobovací vojsko. Po jednom oddílu pro zásobování a opravy. Tento poslední má 1 důstojníka a 15 mužů určených zvláště k uvolnění uvázlých nákladních vozových odřadů.

Pomocná rota, 2 důstojníci, 70 mužů, 1 nákladní vůz dilenský, 1 vůz s generátorem pro pohon a světlo, 1 jeřábový vůz, lehké a těžké přespolečné vozy k opravám, nákladní vozy asi s 8000 náhradními součástkami pro uvolnění uvázlých motorových vozidel. Této jednotce náleží též kontrola a udržování zbraní, bojové vozby a jejich vozidel obdobné zbrojní službě. (Nekombatantní části jsou s opravami a p. odkázány na příslušný oddíl zásobovacího vojska.)

Sbor má asi 200 vozidel, rychlost pochodu 18 mil (asi 28 km) za hodinu, pochodový proud na silnici 8 mil (12'9 km). Zdůrazňuje se, že další vybudování mechanisovaných vojsk předpokládá výkonnost zvláštního průmyslu a možnost přesné úhrady potřeby materiálu.
